

**Mari-Liis Oja: „Tunnen
ennast õpetajana
töötades hästi.”**

lk 10–11

**Tunnikontroll pani
õpsid higistama**

lk 14

**Chris-Evelin Luik
astus Kaitseliitu**

lk 6–7

meil

Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi ajaleht

NR 3 | mai 2014 | HIND 1 €

Liikumisvahetund südamenädalal

**Vilistlane Alvar Tiisler
on laulev spordi-
kommentaator**

lk 8

**Millised hobid on
meie kooli õpetajatel?**

lk 4–5

Muutumismäng

lk 15

Millest tunneme sageli puudust?

Birgit Kukk
peatoimetaja

Ja nüüd, daamid ja härrad, esitan ma teile ühe päevakajalise küsimuse. **Millest tunneme sageli puudust?**

Mõelge hoolikalt järele, sest te arvatavasti teate sisimas vastust. Teil on aega 20 sekundit mõtlemiseks. Aeg läheb käima nüüd. Stopp!

Aeg sai läbi ning nüüd vaatame tulemusi. Isik A ei saanud küsimusest aru, isik B ei pannud tähele, isik C rääkis kellegi teisega samal ajal ja isik D tukkus mugavalt toolis. Kas selline olukord on tuttav? Võib-olla. Ehk mitte.

Kahtlemata on igal inimesel oma vastus küsimusele. Äkki pidasite silmas raha, armastust, tervist, sõprust või mõnda iseloomuomadust. Ma annan väikese vihje: seda ei saa osta ega mingit moodi juurde hankida. See on suhteline ning meie poolt loodud mõiste. Kas aimate vastust küsimusele? Edaspidi on ainult 3 versiooni: 1) te ei tabanud jutu mõtet ning jääte vastuse võlgu, 2) saite mõttekäigust aru, kuid kahtlete oma vastuses või, 3) teate vastust. Vastus on imelihtne – aeg. Aeg on see, mis pole meie võimuses ning käsutuses. Aeg võib olla

üks silmapilk või terve eluiga sõltuvalt inimesest. Eesti kirjanik Arvo Valton on öelnud, et ainus viis aega võita on teda mitte tähele panna. Paratamatult möödub iga sekund, tund, päev, nädal, kuu, aasta ja kümnend meist olenemata, ent samas oleme samal rajal ning läbime sarnast eluteed. Kui paljud meist on lausunud, et neil pole aega projektiga tegelemiseks, neil ei ole aega, et õppida / raamatuid lugeda / tuba koristada / kellegi heategu osutada / kedagi aidata, neil ei ole aega külaskäiguks või isegi kokkusaamiseks? Vabanduste taga peitub laiskus ja tahtejõuetus. Väga mugav on ettekäändeks tuua fraa „kahjuks mul ei ole üldse aega“. Me käitume nii, nagu meile parem on, tihti mõtlemata teistele. Kui aega pole mingi toiminguga jaoks, tuleb seda juurde teha teiste

ettevõtmiste arvelt. Elu on üürrike ning aeg kulub kiiresti.

Alles me olime väikesed ning alustasime uudistavalt kooliteed. Avastasime maailma ja leidsime seletusi iga nähtuse kohta ümbritsevas keskkonnas. Aastad möödusid ning praegusel ajahetkel mõistame, et nüüdseks on paljud tuttavad meie kõrvalt kadunud. Selle aja jooksul oleme omandanud hulga teadmisi, arenenud ja saanud kellekski, kelleks me kunagi poleks arvanud saavat. Minevik on jäägilt kujunenud mälestuseks ja antud olevik jääb meil vaevalt meelde tulevikus. Mis meil muud jääb üle teha, kui elada nii, kuidas oskame ja eelkõige tahame. Aeg on ju kõigest hoolimata suhteline. Aeg on möödanik.

Birgit Kukk

TOIMETUS

Peatoimetaja: Birgit Kukk (11a)

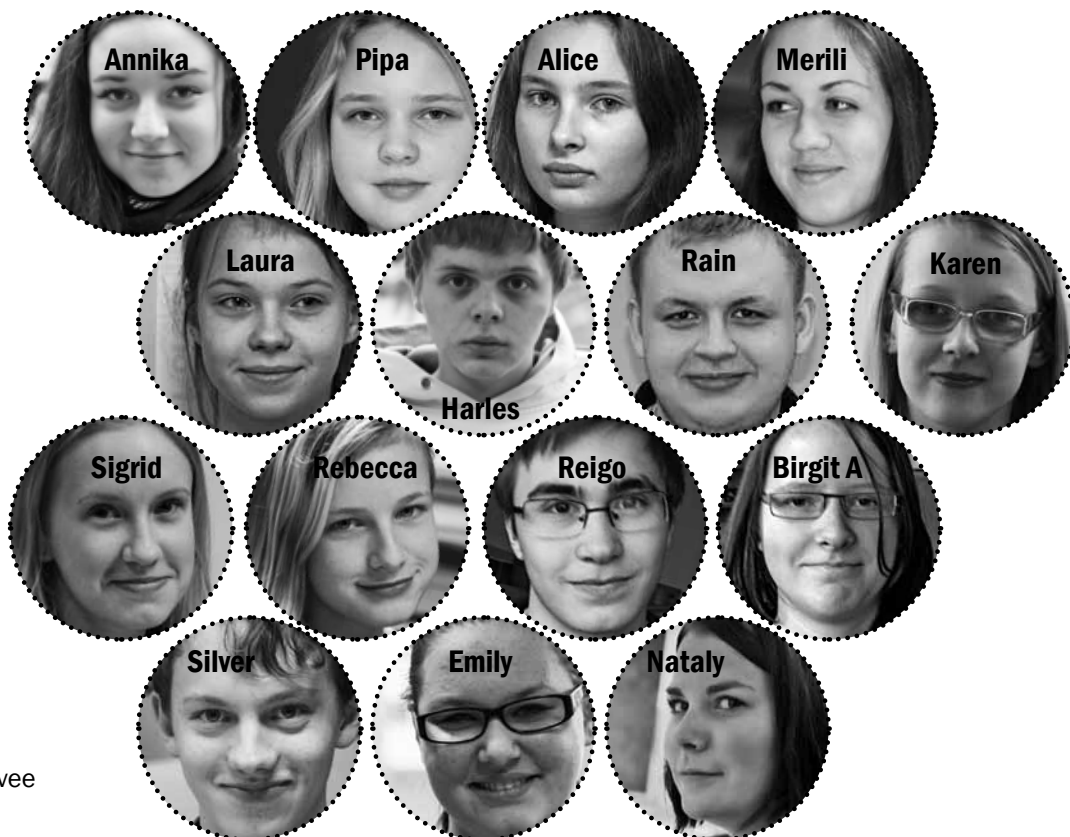
Reporterid:

Karen Kalda (6b)
Pipa Anniste (6b),
Alice Gorobets (7a),
Laura-Jackie Kruus (7a),
Rebecca Marie Kiibus (8b),
Emily Ridal (9a),
Silver Valdvee (9a),
Birgit Avistu (9b),
Sigrid Mölder (10a),
Merili Sepaväli (10a),
Reigo Mond (10a),
Nataly-Helen Siikki (11a),
Annika Antsman (11a),
Harles Jahnson (12a).

Fotod: Kaisa-Mai Kallaste,
toimetuse liikmed ja erakogud

Geelekeenjus: Ann Aruvee

Makett ja kujundus: Kristina Aruvee
(TJG vilistlane)

Katriin – ELAV LEGEND 2. osa

Annika Antsman, Birgit Kukk

Pärast kokkupõrget tundmatu olendiga adus Katriin mudahunnikust välja ronides, et pimedas võõraga kohtumine ei saanud mitte kuidagi olla kokkusattumus. „Kõik asjaolud hakkavad nagu pusletükid kokku paigutuma,” mõtles Katriin endamisi, kui ta pingsalt ümbritsevat jälgis. Ta teadis, et too, kes ta maha tõukas, on lähedal, kuid tal polnud õrna aimugi, kus ta võiks end varjata. Püsti tõustes ning enda riideid porist puhastades, suunas Katriin oma tulpinud pilgu metsa poole, üritades saada aru, kus miski on. Pilk oli tüdrukul veidi ähmane ning suurest ehmatusast taastudes proovis ta mõistatada, kus võis olla too rohmakas, kes ta sedasi jõhkralt maha pori sisse tõukas.

Pärast väikest mõttepausi jõudis Katriin ainukese loogilise lahenduseeni, et tundmatu peidab end ilmselt paari meetri raadiuses. Mida ta aga ei teadnud, oli tõdemus, et põõsas kükitav kohkunud tegelane oli häbelikum ja kartlikum kui paarkümmend sekundit tagasi suure õhulennu teinud Katriin. Ta proovis enda taskulampi – mis oli, oh õnnetust, kukkumisest katki läinud. „Mida nüüd edasi teha?” mõlgutas ta mõtteid ... Kuid oota! Katul oli ju ka kompass kaasas, kuid seda ta enam taskust ei leidnud – peab vist ilma selleta hakka-ma saama. Veel mõned minutid tühja passinuna tärkas äkitselt tüdrukul geniaalne mõte, kuidas edasi käituda. Ta aimas vastutava isiku identiteeti, kuid ta polnud päris kindel ja ta vajas asitõendeid. Niisiis seadis ta eesmärgiks süüalune välja

meelitada oma tavapärastel kalvala plaaniga. Tüdruk pöördus laia metsa poole ning lausus tuttavalt häälel: „Ma oleks pidanud ammuilma kahtlustama, et just teie siin metsaelanikke kohutate ja suurt korralagedust orkestreerite!” „Miks te keset ööd metsas ringi uitate?” küsis Katriin ennast puu taga peitvalt võõralt ning lisas: „Te võite ju ennast siia täitsa ära kaotada.” Vestluspartner, kes ilmselgelt ei soovinud enda asukohta reeta, vaikis ning isegi peale järgmist küsimust, mille nooruk talle esitas, ei suutnud süüalune sõnu suust välja manada. Järgnesid mõnikümmend sekundit vaikust ning endiselt ei lausunud kumbki osapool midagi. Selle aja peale oli meie detektiiv näinud pimeduses mingit sorti peegelduvat riidet ja aimas kõhutunde järgi, kus patune end peita võiks. Siis otsustaski Katriin talle läheneda ning nähes tuttava hirmunud nägu, aitas tüdruk süüalusel võsatihnikust välja ronida. Aga oh üllatust! Isik, kes oli just õblukese Katriini otsa kogemata komistanud ja maha tõuganud, polnud keegi muu kui naaberkülalt pärit umbkaudu viiekümnendates aastates proua Maali.

„Palun vabandust, et me nii koledal kombel kokku põrkasime, kuid ma ei suutnud enda emotsioone talitseda. Niipea, kui ma taamal rästikut nägin, sattusin ma paanikasse ning pistsin ükskõik mis suunas jooksu. See põõsas varitsev uss ehmatas mu peaaegu et surnuks ja kui mitte just seda, siis püksid said märjaks küll. Joostes ma õieti ei vaadanudki, kuhu suundusin ning nii see

kokkupõrge juhtuski, oh mind vana inimest ... Kõik siin laanes on ühtemoodi tume ja ühesugune. Aga sina kullake, on sinu endaga kõik korras? Ma vist võisin päris tugevasti sind müksata, said sa väga haiget?” Katriin sai otseloomulikult pärast sellist lööki haiget, kuid ta ei tahtnud proua tundeid riivata ning vastas, et temaga on kõik korras. Tütarlaps ei suutnud aru saada, kuidas naine suutis nii kiiresti joosta ning ta karukombel pikali paisata. Muidugi ei küsinud ta seda kõnealuselt isikult, vaid see jäi üheks tema hulkuvaks mõtteks, mis ka kahekümne aasta pärast teda veel kummitas.

Järgneva veerandtunni vestlesid nad erinevatel teemadel ning Katriin sai paar päris asjalikku vastust oma küsimustele. Nagu näiteks sai tüdruk teada põhjuse, miks oli nende külast saanud populaarne turismiobjekt ning et aastal 2016 ehitatakse kahe naaberküla lähedusse lasteaed. Viimase uudise peale Katriin küll ei rõõmustanud, sest talle piisas juba oma noorema õe kantseldamisest. Kõneluses selgus ka fakt, et Maali oli üles ärganud sama heli peale, mis Katriinigi äratamises süüdi oli, ning seejärel oli proua vapralt asunud metsa otsingutele leidmaks sellise häälega olendit.

Sammudes ringi pilkases

öökülmas ning üritades leida lähimat asulat, jätkasid proua Maali ja Katriin omavahelist dialoogi. Nad rääkisid maast ja ilmast, kuni Maali lõpuks mainis: „Tundub, et me oleme lootusetult ära eksinud.” „Lootus sureb viimasena,” teadis Katriin vastata. „Seda tõesti, kulla laps, oleks mina noore neiu teadnud nii palju kui sina ol ...” „Vaata!” katkestas Katriin külanaise jutu ning viipas käega kaugusesse, kus oli näha midagi helendavat. „Seal on vist kellegi maja,” ütles ta vaikselt, „äkki oskab keegi meid aidata või teejuhiseid anda.” „See vast maja ei ole, tundub, et see on meie oma majakas,” lausus Maali. Lähemale jõudes pidid ekslejad tõdema, et see helendav valgus tuli tõepoolest nende valla majakast.

„Miks peaks keegi ukse lahti jätma keset ööd?” küsis Katriin ebalevalt. „Ei tea, ehk on Urmas selle unustanud kinni panna?” „Kes on Urmas?” uuris Katriin. „Sa pole eriti kursis siin toimuvaga või mis?” küsis Maali ning vastas seepeale, „Urmas on meie valla majakavaht.” „Ma teadsin, et meie naabruskonnas oli kunagi olnud majakas, kuid ma ei arvanud, et see on endiselt töökorras,” vastas Katriin. „Eks see jätkab tegevust nii kaua, kuni Urmas pensionile läheb,” ütles vanaproua. Järgnevalt seati sammud ukse poole ning sisenedes avastasid nad, et hoone on inimtühi. Esmalt märkas Katriin, et kõik on segamini ning asjad (ka riided ja toidupakendid) vedelesid maas.

„Mis võis küll siin juhtuda?” mõtiskles neiu ning ettevaatlikult, kuid asitõendeid rikkumata, kammis majaka eeskambri hoolikalt läbi. Siis märkas ta midagi, mis tal enne kahe silma vahele jäi – see miski oli otsustavaks juhtlõngaks mõistatuse lahendamisel.

JÄRGNEB

Mida õpetajad vabal ajal teha armastavad?

Rebecca Marie Kiibus

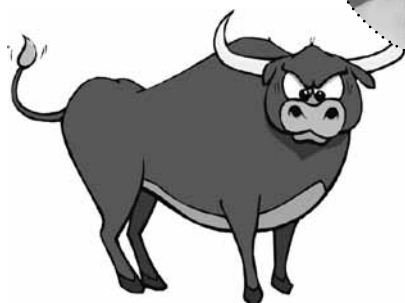
Reisimine

Õppealajuhataja ning bioloogiaõpetaja **Mari Uudelti** lemmikuks sihtkohaks osutus Vietnam. Oma otsust põhjendab ta viidates riigi eksootilisele kultuurile ja maastikule. Samuti on talle meelde jäänud Norra fjordid ja Rummu karjäär.

Saksa keele ja karjääriõpetuse õpetaja **Mari-Liis Oja** nimetas oma lemmiksihtkohaks Hispaania – riigi, mida ta külastas vihmahooajal, mis tekitas mõnusa palava ja niiske õhkkonna. Ühtegi reisi sihtkohta õpetaja soovitada ei osanud, kuid väitis, et sooviks ise kunagi kindlasti külastada lirimaad.

Lugemine

Ajalooõpetaja **Katri Sillal** otsest lemmikut raamatužanrite hulgas pole, eelkõige loeb ta romane. Talle kustumatu mulje jätanud teos on G. Flaubert'i „Madame Bovary” – „Kuidas saab nii igavast või tavalisest loost nii hästi kirjutada?” kirjeldab ta antud teost.

Geograafia-, loodusõpetuse ja bioloogiaõpetaja **Maiki Lauril** puudub samuti otseselt lemmikžanr, kuid ta loeb näiteks kriminaalkirjandust. Väga meeldib talle Pegasus väike sari ja lemmikute teostena nimetas ta „Piir” ja Tõde”. Mõlema raamatu autor on soomlanna Riikka Pulkkinen.

Kultuur

Ajaloo- ja ühiskonnaõpetuse õpetaja **Dagmar Seljamäe** eelistab teatrile kino ja nimetab lemmiku filmina „Viimse reliikvia”.

Kooli huvijuht ja emakeeleõpetaja **Triinu Lehtoja** käib jällegi pigem teatris ja talle jättis väga hea mulje etendus „Esimesed suudlused”.

Käsitöö

Muusikaõpetaja **Lia Kullerkupp** on alati armastanud kududa. Kõige lähedam asi, mille ta kunagi valmis on teinud, on suur pitslaudlina. Viimasel ajal on käsitööle vähem aega jäänud.

Käsitööõpetaja **Tiia Härsing** tegeleb põhimõtteliselt iga käsitööliigiga alates heegeldamisest tikkimiseni, kuid keskendub põhiliselt õmblemisele. Eriti uhke on ta kunagi valmistatud pruutkleidi üle.

Sport

Eesti keele ja kirjanduse õpetajale **Kristi Väärile** meeldib väga rattasõit, kuna ratas on sõiduk, millega saab sportides korraga kiiresti ja kaugele.

Kehalise kasvatuse õpetaja **Merike Turb** tegeleb ka väljaspool kooli spordiga. Nimelt käib ta jooksmas ja suusatamas, osaleb rühmatreeningutes ja käib ka tantsimas.

Õpetaja Chris-Evelin Luik on Kaitseliidust sisse võetud

Chris-Evelin Luik töötas Tallinna Järveotsa Gümnaasiumis aastatel 2005–2011 eesti keele ja kirjanduse õpetajana. Ta oli ka minu klassijuhataja aastast 2006, kui ma tulin Järveotsa Gümnaasiumi 5b klassi, kuni meie klassi põhikooli lõpetamiseni kevadel 2011. Pärast meie klassi põhikooli lõpetamist lahkus õp Luik Järveotsa gümnaasiumist ja läks tööle Tallinna Inglise Kolledžisse.

Harles Jahnsen

Kuidas te Järveotsa kooli sattusite?

Õppisin Tallinna Ülikoolis eesti keele ja kirjanduse õpetajaks ning pidin käima kolmel praktil – eelpraktilal, kus vaatlesime tunde, ja seda tegin Tallinna Saksa Gümnaasiumis, ning kahele põhipraktikal, kus andsime praktikantidena tunde ning nii sattusin esimest korda Järveotsa gümnaasiumisse. Minu praktika juhendajaks oli Ruti Nõmm, kes oli toetav ja sõbralik ning väga heaks õpetajaks olemisega suur eeskuju. Lisaks töötas Järveotsas ülikooli parim õppejõud Pille Slabina ning minu kursaõde Ann Aruvee asus siia õpetajana tööle. Eellugu arvestades oli kuidagi loomulik, turvaline ja mõnus noore õpetajana sellisesse kollektiivi tulla, kus tuttavad ees. Alustasin õpingute kõrvalt 10 ainetunniga nädalas ja õpetasin seda lendu, kes lõpetas 2013.

aastal. Kui ülikool lõpetatud sai, jätkasin täiskoormusel ja võtsin rõõmuga vastu ka vahva 5.b klassijuhataja kohustused.

Mida te Järveotsa koolist kõige rohkem igatsete?

Endisi õpilasi kindlasti, aga see igatsus saab juunikuuga otsa, sest minu viimased lapsed lõpetavad gümnaasiumi. Igatsen ka häid kolleege, aga õnneks kohtume nendega päris regulaarselt ja seeläbi olen otsapidi ikka Järveotsa tegemistega kursis. Vahvad üritused tekitavad ka nostalgilisi tundeid – kui Facebookis on ürituse kirjeldus üleval, siis ikka tekib tunne, et tahaks kohal olla. Vabamat õhkkonda kui TIK-is ja seda, et Järkas saaksin pärast tunde jõusaali või staadionile jooksma minna.

Mis oli teie Järveotsa koolist lahkumise põhjus?

Üks ring sai lihtsalt täis, sest öeldakse, et optimaalne oleks iga 5–7 aasta tagant töökohta vahetada, siis ei teki mandumist. Tundsiingi, et olen mandast Järveotsale kuue aasta jooksul kõik andnud, enda klassi eduka põhikooli lõpuni viinud ning selleks, et säilitada särasilmisus ja teotahe, tuleks vahetada keskkonda. Mõnes mõttes oli see ka enda testimine, et kas suudan nullist alustada ja saada sama heaks õpetajaks, kui ma tundsin, et Järveotsa õpilaste silmis olin.

Kas Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi ja Tallinna Inglise

Kolledži koolielu on enam-vähem sarnane või pigem kardinaalselt erinev?

Koolielu on ikka enam-vähem sarnane – lugege Jaan Krossi „Wikmani poisse” ja näete, et 77 aastaga pole samuti õpilastes väga palju muutunud, st ikka on neid, kes paistavad silma krutskitega, kes armastavad õppida, kes ei jõua just eriti sageli esimestesse tundidesse. Seega on õpilased kahes koolis enam-vähem sarnased. Järveotsa noortel lihtsalt tundub olevat rohkem vaba aega, mida nad saavad ise planeerida ja seetõttu on näiteks kooliüritusi ja koostegemisi ehk rohkem kui

TIK-is. Õpetajana on kolledžis jällegi raskem, sest klassid suuremad ja seetõttu läheb tööde parandamiseks või arenguvestluste pidamiseks rohkem aega.

Samal aastal kui te lahkusite, läksid ka mu neli endist klassiõde Tallinna Inglise Kolledžisse. Kas olete neile ka seal tunde andnud?

Jah, olen, Diana, Keidi, Kerli ja Katrin lõpetavad juunikuus TIK-is gümnaasiumi ja 10. klassis õpetasin neid kõiki. Diana valis 11. klassis rahvusvahelise õppesuuna (IB) ja temal toimub õppetöö inglise keeles, sestap olen Dianat kõige vähem õpetanud. Teised kolm tüdrukut aga lihvisid emakeeleoskust ka 11. klassis minu käe all ja said sellega väga hästi hakkama.

Kuulsin, et olite nüüd Kaitsemiitu astunud. Kust tuli selline otsus?

Luureandmed peavad paika :-). Huvi militaarmaailma vastu on mus olnud tegelikult põhikooli lõpust alates ja vahepeal oli isegi tõsine soov minna pärast keskkooli aega teenima, kuid plaan jäi soiku. Eelmisel kevadel kasvas õpetajatöö maht tohutu suureks ning tundus, et elan ainult koolile ja kui peaksin selle koorma all ära lõppema, siis süüdi olen selles ju ainult mina. Nii-öelda nullpunktis olles küpses plaan, et pean leidma endale täisväärtusliku hobi, mis viiks mõtted tööst kõrvale ja laeks akut. Mõeldud, tehtud. Astusin Kaitsemiitu ja iga päevaga tunnen rohkem, et see oli ainuõige

otsus. Kuigi vähemalt korra kuus olen reedest pühapäevani metsas õppustel, siis üllataval kombel annab teises keskkonnas olemine, selliste teemade õppimine, millega ma varem kunagi kokku pole puutunud, värske õhk, toredad kaasvõitlejad ja füüsiline koormus hoopis energiat juurde ning esmaspäeval tööle minnes olen palju puhanum ja värskem. Teemad, mida seal õpime, on ka õpetajatöös kasuks tulnud – näiteks esmaabi õnnetusjuhtumi korral, matkatarkused, instruktorikoolitus jms. Kindlasti on üheks aatelseks põhjuseks ka see, et vaadates ärevat olukorda Euroopas, tunnen, et olen Eestile topeltkasulik – õpetan järeltulivat põlvkonda ja annan enda panuse riigikaitse. Järveotsa on tubli kool, kus riigikaitse-

tunnid kohustuslikud, loodan, et läbi selle liigub nii mõnegi gümnaasiumineiu mõte Kaitsemiitu või Naiskodukaitse suunas. Noormehed lähevad muidugi kõik aega teenima, eks :-).

Mis on teie tööks/ülesandeks Kaitsemiitus?

Ma ei tööta Kaitsemiitus, sest palgalisi inimesi on seal väike hulk, valdavalt oleme kõik ikka vabatahtlikud. Aitan korraldada ja viin läbi erinevaid laagreid nii kodutütardele, riigikaitse õpilastele kui ka erinevas vanuses tavanoortele. Sügisest lähen ja õpin instruktor-treeneriks, mis tähendab seda, et hakkam aitama ka instruktoreid koolitada.

Alvar Tiisler – laulev spordikommentaator

Rebecca Marie Kiibus

Tallinna Järveotsa Gümnaasiumis aastatel 2000–2012 õppinud Alvar hakkas spordiajakirjandusega tegelema juba põhikooli lõpus, seega peamine rõhk läks gümnaasiumis juba tööle. „Ma ei soovita kindlasti kellelgi endast eeskuju võtta, aga suuresti tänu toona tehtud pingutustele olen ma nüüd jõudnud nii kaugele, nagu ma olen. Samas, soovitan alati kõigil koolinoortel vaadata ninaotsast kaugemale ja mõelda ka oma tulevikule. Reeglina on edukad need, kes püüavad hakata oma eesmärgi ja unistusi täitma võimalikult varakult,” annab Alvar Tiisler õpilastele nõu.

Küsimusele, kas ta oleks nõus omale meie kooli õpilaste seast võtma töövarju, vastas ta: „Jah, ikka. Minu töös ja ERR-i majas on võimalik näha palju ning hea meelega võin tutvustada seda, mis toimub „Aktuaalse kaamera” ja ETV kulisside taga.”

Tegelikult pole ta spordiajakirjandust kunagi pidanud otsest tööks. „Pigem on see hobi, mille eest ma tõesti endale leiva

iga kuu lauale toon,” selgitab ta. Spordiajakirjanikuks olemist defineerib ta pigem sõnaga *diagnoos*. „See on miski, mida ei anna õppida, vaid mis tuleb varajasest vanusest ellu kaasa,” sõnab ta.

Hetkel on Alvar omandamas kõrgharidust Tallinna Ülikoolis, kus ta õpib teisel kursusel riigiteadusi ja politoloogiat. Peamiseks huviks on temal Euroopa Liit ja välispoliitika, millele ta ka rohkem ise keskendunud on. Magistriharidust soovib ta minna tegema Euroopasse või USA-sse, erialaks spordimänedžment. Praegusel hetkel üritab ta endale juba leida alates järgmisest sügisest õppevõimalust ühes Itaalia kõrgkoolis kaugõppes. „Minu graafik Eestis on praegu tehtud kuni 2016. aasta sügiseni,” väidab Alvar.

Laulmisega hakkas Alvar tegelema juba kooliajal, nimelt neljandas klassis muusika õpetaja Lia Kullerkupu initsiatiivil. Hetkel tegeleb ta laulmisega täpselt nii palju, kui muud tegemised lubavad. Praegusel momendil valib Alvar projekte

selle järgi, mis tundub huvitav. Eelmise aasta lõpus oli tal kolm kontserti Jaapanis, aprilli lõpus oli ta nädala ühel festivalil Londonis, lisaks teisi projekte, kuid väga palju lihtsalt ajapuudusel ei jõua. Samuti on mai alguses teda ees ootamas soolokontsert raekojas, kus laulavad lisaks temale ja teistele Eesti lauljatele ka mitmed kõrgetasemelised artistid välismaalt.

Kuna töö on Alvaril tegemist palju (aeg-ajalt 60–70 töötundi nädalas), siis väga palju vaba aega tal ei tekigi. Nii palju kui võimalik, üritab noor laulja/spordikommentaator tarbida kultuuri, ehk käia kontsertidel, kinos, teatris. Samuti üritab ta võimalusel leida aega sõpradele ja tuttavatele. „Puhkused veedan enamasti välismaal, sest Eestis on liiga palju segavaid faktoreid, mis puhkuse ajal end korralikult välja lülitada ei lase,” selgitab Alvar. Vabal ajal tegeleb ta ka ise spordiga, nimelt mängib ta korvpalli.

Viimasele küsimusele, millised õpetajad talle kooliajast meelde on jäänud, vastas ta järgnevalt: „Mulle ei meeldi kunagi kedagi lahterdada või pingeridasid seada, aga kui kedagi välja tuua, siis küllap praeguseks on ikka enim meelde jäänud nii-öelda vana kooli õpetajad. Võib-olla nimeliselt siis Tiina Kadopa ja Tiina Prangel ning ka muusikaõpetaja Lia Kullerkupp. Huvi ühiskonnateaduste vastu äratas Vootele Hansen. Need on inimesed, kelle väärtust mõistad ajaga. Mina olen neile oma tee kujundamisel (kui just 21-aastane inimene saab nii öelda) ülimalt tänulik.”

Õpetaja Lia Kullerkupp meenutab:

Alvar on üks viimaste aegade meeldejäädavamaid noormehi minu muusikaõpetaja praktikas. Avastasin ta algklassides, suunasin Hirvo Surva koori, kus ta käis koos Sander Valguga. Üritasin nende laulupoiste eluga kursis olla ja igal võimalusel palusin neil koolis esineda. Olid toredad ajad. Gümnaasiumis avanes võimalus segakooriga laulupeole minna ja Alvar oli see, kes kogu aeg innustas ja julgustas, et saame hakkama! Ettelaulmisel oligi kommentaar, et „väga muljetavaldavad meeshääled...” Alvar oli alati valmis esinema. Võtsime osa Meestelaulu Seltsi poolt korraldatud vabariiklikust konkursist Viljandis. See oli üks erilisemaid esinemisi. Alvar oli kursis kõige uuemaga, mis muusikamaailmas toimus – mis etendused, kes esitavad, kuidas kommenteeritakse ja ta valgustas muusikatundides ka meid. Ta valdas juba kooli ajal palju koorimuusika klassikat. Tean, et ta võttis oma raha eest lisaks hääleseade tunde. Täna sel päeval tegeleb ta küll spordikommentaatorina Eesti Televisioonis, aga laulab ka. Muusikat edasi õppima ei läinud, kuigi päevakorral see oli. Nagu kuulnud olen, meenutab ta väga hea sõnaga nii Järveotsa kooli kui siinseid õpetajaid

Maila Mölder – ellujäämisõpetus

Sündinud küll juba „esimene” Eesti ajal, olen tegelikult elus ikka sõja-aegsete ja -järgsete aastate laps – oma vanemate ainus ellujäänu.

Olen tunnistajaks paljudele erinevate riigikordade ajal toimunud sündmustele ja olukordadele, mida praegused noored kas üldse ei tea, või ei usu, et see võimalik oli. Näiteks minu ema pere üheksast õest-vennast õnnestus üksi temal lahkuda elust nn loomulikult teel. Ülejäänutest, kes suri nõukogude vangilaagris või Siberisse küüditatuna, kes metsavennana maha lastuna, kes sakslaste või venelaste poolt hukatuna, kes 1944. a kodumaalt põgenemisel uppununa.

Elasime maal talus, kus minu lapsepõlves praktiliselt kõik eluks vajalik valmistati omast toodangust: toit omakasvatatud loomadest-lindudest ning aed- ja põlluviljadest, riided omakootud villasest või lina-sest kangast, jalanõud kodus pargitud nahast.

Minu koolitee algas vahetult pärast sõda, 1945. a. Õppevahendeid oli esimestes klassides vähe – paar raamatut ja üks vihik, milleks minul oli vanaisa majapidamispäevik (A4-formaadis pruunikast paberist köidetud kaustik), millesse mahtusid erinevate õppeainete kirjalikud tööd. Kirjutamiseks oli esialgu 1 (loe: üks) pliiats, mida isa liiga lühikeseks kulumisel pikendas metalltorukesega.

Kuna minu ülesandeks oli koduloomade karjatamine, organiseerisin endale kooli kirjaliike tööde tegemiseks kaks töölauda: lameda kivi kuiva ilma jaoks ja kuusealuse kännu vihmade ilma jaoks. Lugeda oli mõnus väikesel istmel haralise kase otsas.

Kolhoosikorra ajal, kui ema-isa kaugemal tööl käisid, oli

minu ülesandeks koolist vahetunni ajal koju joosta (umbes 200 meetrit) ja koduloomadega vajalikud hooldustoimingud teha. Kevadeti juhtus vahel, et ema pistis enne tööleminekut pea klassi ukse vahelt sisse ja kamandas: „Mesilaspere tuli tarust välja”. Palusin luba lahukumiseks, suunasin mesilased puu otsast kogumiskasti ja viisin keldrisse rahunema. Öhtul ajasime nad isaga tarru. Talvel oli hea meega sooja teed juua.

Meeldivamad tunnid koolis olid kehalise kasvatus tunnid – ei meenu, et õpetaja oleks eriti sekkunud (ehk ei olnudki teda palgal). Lumeta ajal mängisime igal võimalikul juhul õues rahvastepalli nutsakaga (riideribadest keritud tihe kera), hiljem kooli ainukese palliga võrkpalli. Lumega suusatasi-

me, laenates üksteiselt suuski või sumpasime niisama lumes. Kuigi ma ei teadnud sel ajal, mis asi on trenn, suutsin lõpu-klassis kevadisel spartakiaadil saada Otepää rajooni meistritiitli kaugushüppes.

7-klassilise põhikooli lõpetamiseks sooritasin 10 eksamit ja läksin linna gümnaasiumi. Seal oli õppimine tasuline. Kuna raha nappis, olin nõus hakkama õpilasomavalitsust juhtima – lubati vabastada õppemaksust. Peagi organiseerisime eeskavaga ja tantsumuusikaga (bändi jaoks õppisin kitarri mängima) pidusid ümberkaudsetes asulates. Piletiraha eest maksime esinejate õppemaksu ja jäi üle ekskursioonidekski.

Olen ikka püüdnud oma vanadusvietsust edasi lükata, „treenides” end õpilaste kõrval ka oma 12-liikmelises peres. Pole paremat seltskonda kui sãrasilmsed, uudishimulikud, tegusad noored.

P.S. Heaks eeskujuks on mulle oma 4.–7. kl juhataja, kes elab tänaseni ülimalt aktiivset elu, sõites vapralt autoga Lõuna-Eesti kurvilistel teedel ühelt kooli kokkutulekult teisele.

Õpetaja Mari-Liis Oja tunneb end õpetajana töötades hästi

Sigrid Mölder, Merili Sepaväli

Miks te õppisite õpetajaks?

See läks juhusete tahtel nii, et minust sai õpetaja. Aastaid tagasi ei oleks ma seda endale ilmselt ettegi kujutanud, aga hetkel olen valikuga rahul ja õnnelik.

Kelleks te lapsena saada tahtsite?

Ma ei saa öelda, et mul lapsena väga mingisuguseid mõtteid

seoses tulevase ametiga oleks olnud. Minu ajal ei olnud karjäärivalik see asi, millest väga koolis või kodus räägitud oleks. Ju ma vist mõnda traditsioonilist naisteametit (õpetaja, müüja, medõde, lasteaiakasvataja, kokk) oma tulevaseks tööks pidasin. Siis ei osanud veel midagi oma peaga välja mõelda. Isal oli ehitusfirma ja ema oli õpetaja, ju ma siis vist ka eeldasin,

et saan õpetajaks. Õnneks on ajad selles suhtes veidi muutunud, koolis on karjääriõpetuse tund, mis sunnib inimest enda sisse vaatama ja kõigi eelduste kohaselt aitab tulevikus valida ametit isiklikest võimetest ja soovidest lähtuvalt.

Kuidas sattusite tööle Tallinna Järveotsa Gümnaasiumisse?

Nägin töökuulutust ja kandideerisin. Töövestlusel käisin asenduspinnaal ja tööle asusin

juba ilusas uues koolimajas. Alguses oli uus töökoht natuke hirmutav ka, aga enam ei karda ma midagi. Tulen igal hommikul rõõmsa tujuga tööle, tunnen ennast tööd tehes hästi.

Mis aineid te õpetate?

Minu õpetatavateks aineteks on teadustöö alused, saksa keel, eesti keel ja karjääriõpetus. Minu eriliseks lemmikuks on koolis klassijuhatajatöö, olen väga uhke enda klassi üle, palju toredaid ja väga erinevaid inimesi.

Millega te vabal ajal tegelete?

Mulle meeldib suhelda. Vaatan palju filme ja teatris käin ka palju, kõiki von Krahli etendusi üritan vaatamas käia. Kuna ma hetkel ka veel õpin, siis on vaba aega mõnikord natuke liiga vähe. Samas sunnib see ka vabast ajast viimast võtma. Suviti olen vaba, siis saan teha, mida tahan. Mõnikord tahan isegi suvel tööd teha ja siis võin kas või terve päev arvuti taga istuda.

Meenutage midagi enda kooliajast. Kas midagi on muutunud võrreldes praeguse kooliajaga?

Lõpetasin 12. klassi 11 aastat tagasi ja ma ei saa öelda, et selle ajaga koolikorralduses üldiselt midagi väga muutunud oleks. Tallinna Järveotsa Gümnaasium on minu vanast koolist Kadrioru Saksa Gümnaasiumist iseenesest natuke erinev ja loomulikult on õpetaja olla hoopis teine tunne kui

õpilane, seega on küsimusele raske vastata. Meelde tulevad sellised väikesed asjad, et arenguvestlusi ei olnud (see meenus seetõttu, et pidasin sellel aastal klassijuhatajana maha just viimase, 38nda arenguvestluse) ja uurimistööd ei pidanud kirjutama. Minu ja mu klassikaaslaste mured ja rõõmud ei erinenud väga praeguste õpilaste omadest. Iroonilisel kombel oli ka meie jaoks probleem see, et vahetunnis ei tohtinud poes käia.

Mida plaanite teha suvel?

Kavatsen ujuda, rattaga sõita, päevitada, filme vaadata, lugeda, igasuguseid häid toite süüa, palju suhelda, öösiti üleval olla ja hommikuti kaua magada. Sõbrad lubasid mu matkama ja telkima viia, mis mulle ei tundu kõige toredam viis vaba aja veetmiseks, aga olen juba olukorraga leppinud. Lähen kahele muusikafestivalile, üks on Positivus Lätis ja teine Sziget Ungaris. Positivusele lähen juba kolmandat korda järjest,

Szigetil veel varem käinud ei ole. Ungaris olen pikemat aega, saan mööda Budapesti ringi kolada.

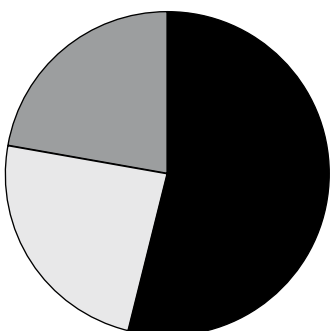
Mida inimestes hindate?

Mulle meeldivad avatud, sallivad, viisakad, julged, kirglikud ja ilusad inimesed.

Mida plaanid suvel teha?

Pipa Anniste

Küsisime Järveotsa gümnaasiumi õpilastelt nende suveplaanide kohta. Küsitlusest võttis osa 100 meie kooli õpilast. **22%** õpilastest plaanivad minna suvel tööle või malevasse ja **24%** õpilastest lähevad maale. Kõige rohkem (**54%**) õpilastest vastas, et plaanivad niisama puhata. Loodame, et kõigil tuleb tore suvi!

54% Puhkan niisama

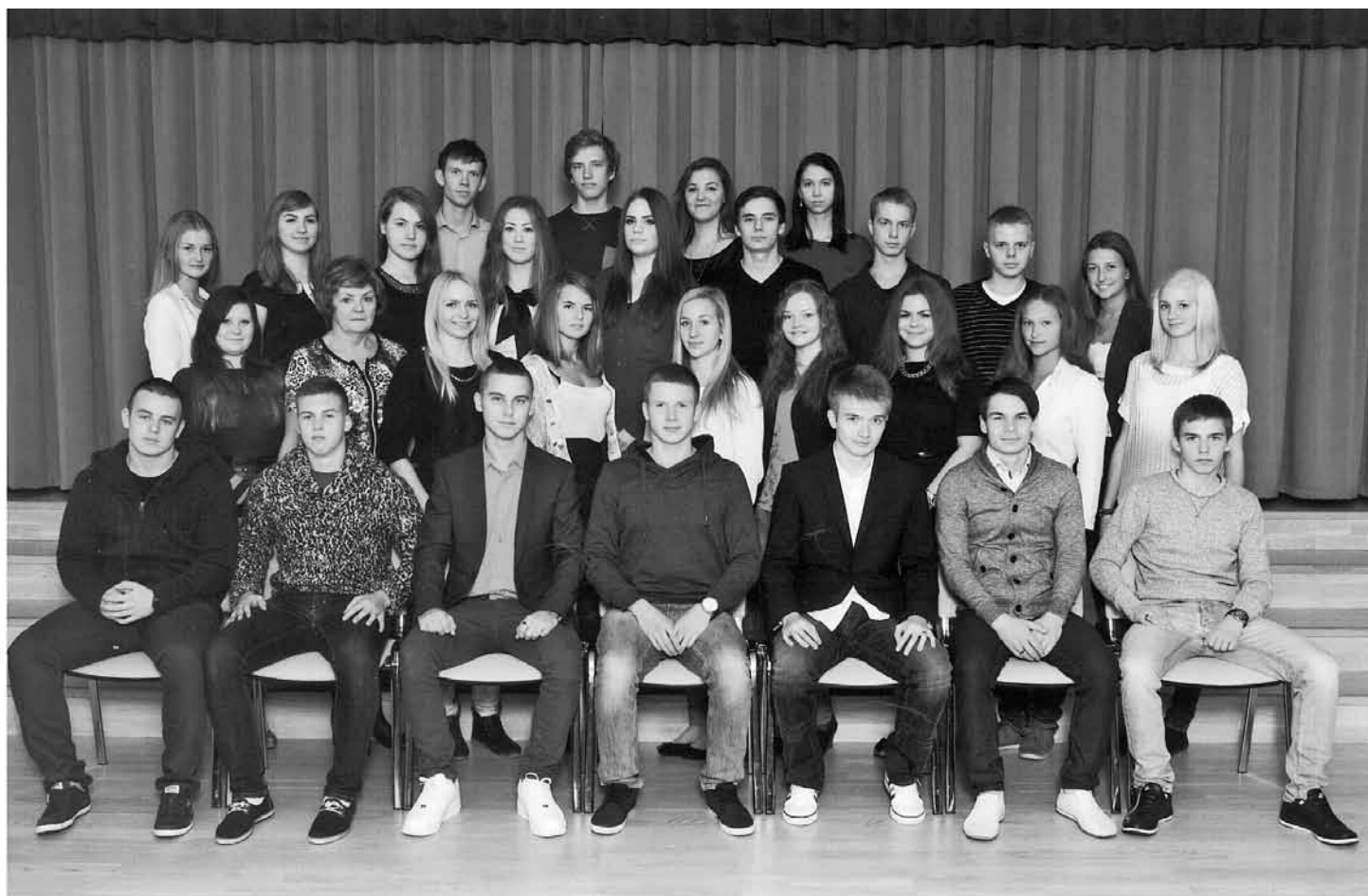

24% Lähen maale

22% Lähen malevasse või tööle

12.a klass iseloomustas üksteist niimoodi:

1. Silvia Allik –

Kadopa lemmik; ei tunnusta autoriteeti; ei austa õpetajaid; ülbe; sõbralik, tore

2. Jekaterina Gritsinina –

spordilaps, emotsionaalne; väga hea õpilane, kõige sportlikum tüdruk; tubli; edukas; usin, jõuab palju, tubli sportlane; sportlik, tore; tõsine, keskendunud õppimisele, väga kohusetundlik, sõbralik

3. Kärt Harolski –

rahulik, tore, humoorikas, väga hea tantsija; lõbus, aktiivne; tegus; stiilne, sõbralik, super

suhtleja, huumorisoon 5+; alati positiivne; rõõmsameelne, oskab tantsida; energiline

4. Kevin Haruoja –

sõbralik poiss; heasüdamlik, tore klassivend; kõige ilusam mees koolis; viisakas; beebi-pepu

5. Harles Jahnson –

tark, teab ajaloost palju ja üldiselt aktuaalsetest teemadest ka; ajaloogeenius; tubli poiss; pesamuna :); ajaloos kõva käsi; unikaalne; naljakalt veider; peokunn; koomiline, aga tubli ja naljakas :D

6. Kenneth Kalaus –

pikk; klassi targim poiss; asjalik, sõbralik; kena; laisk; usin õpilane, tark, tubli sportlane; tark ja sümpaatne poiss; jutukas

7. Mattias Johannes Kallavus –

tore, lõbus; sõbralik; laisk; tõsta püksid üles!

8. Kai Kesa –

vaikne, tagasihoidlik; tundma õppides väga sõbralik ja armas

9. Karin Koorep –

looduslaps; väike Shanni lammast, MyFitnessi friik; sõbralik

ja rõõmus; loov; kunstis väga hea; loeb ilusalt luuletusi ette, sportlik; laia silmaringiga

10. Evelin Korjus –

naerupaunik, tundides tihti tudib; hea huumorimeelega, avatud; sõbralik, tolereeriv, lahke, jõuab väga palju, vastupidav; magab kogu aeg; armas; oma-moodi huumorimeel; väga sõbralik; temaga ei hakka kunagi igav; stiilne; optimistlik, lõbus

11. Kren-Kasper Kotka –

kahtlane, veidra käitumisega, kohati arukas; klassi pesamuna; nunnu; meeldib huvitavalt

häälightseda

12. Grete-Liis Kreegimäe – sportlik, arukas, tubli ja sõbralik; kaine mõtlemisega naine; kena; armas

13. Regiina Krivulina – sõbralik, aktiivne

14. Risto Leid – esmapilgul ülbe, kuid tegelikuses väga heasüdamlik; lõbus; nunn; väike nunn muhv

15. Joosep Lember – loeb palju, lai maailmavaade/silmaring, huvitav inimene, armastab diskuteerida; väga haruldase maailmavaatega tore vend; vaikne; huvitavate mõtetega; pikk; José; tark, sümpaatne

16. Marilys Logina – koolis käib vähe, kuid jõuab ikka oma asjad valmis; klassi aktiivseim, üks parimaid õpilasi; tubli, sõbralik; andekas; tark; hea suhtleja; tore ja sõbralik, oskab väga hästi tantsida, abivalmis ja hätta ei jäta, armas, kohusetundlik, temaga igav ei hakka; hea organisaator

17. Dana Manieieva – nagu kuuvarjutus (heal juhul näeb paar korda nädalas); huvitava stiiliga; unine; sõbralik, tore tüdruk, ainulaadne ja äge stiil, ilusate ehete, omab palju rahvusvahelisi sõpru, aktiivne, seltskondlik

18. Mairi Manni – väga sõbralik ja avatud, kultuurne; vaikne, valju naeruga, sõbralik; tore, taktitundeline, armas, hoiab meeletu üleval, ilusad silmad, alati valmis abiks olema, rõõmsameelne, lauljaks sündinud

19. Susann Claudia Murd – tore, vaikne, rahulik, arukas; sõbralik, omamoodi, positiivse ellusuhtumisega; tugev; vai-

mukas, humoorikas, alati on millest rääkida, laulja; hooliv, lõbus, heasüdamlik

20. Jakob Mägi – imelik lõbus poiss; Jaagup; aeglase mõtlemisega; udu

21. Nelery Rästas – meie väike ilukuninganna, väga andekas modell ja tark neiu; silmapaistvaim klassiõde; kena; edukas; modell, väga tubli õpilane, stiilne; pikk, ilus tüdruk

22. Merill Sepp – loominguline; tubli; andekas; oskab väga ilusat meiki teha, ilusasti kirjutada ja ette lugeda

23. Grete Regina Severt – tubli ja püüdlik, jõuab igale poole, kuid ikka suudab jääda viieliseks; kõige lõbusam, aktiivsem ja targem; tegus; tark; vastutustundlik, abivalmis, aktiivne, osavõtlik, sõbralik; kohusetundlik, vahva tüdruk; tark ja ülilõbus :)

24. Mari-Liis Siimon – hea õppepõlvkonnaga; armas; aktiivne; tubli sportlane; väga tark; sõbralik, sportlik, palju reisinud; hea suhtleja, lõbus

25. Eric Skripka – hea semu, sõbralik, muusikalise tunnetusega; väga sõbralik, hea suhtleja, tubli, avatud, tolereeriv; naljakas; lõbus; viiul; huumorisoon 5+; usin õpilane; lõbus ja heasüdamlik :)

26. Paul Sokk – igati abivalmis, lahke, tore, asjalik; naerab palju; aja vunts ära; väga sõbralik, väga hea huumorimeelega; aeglase mõtlemisega, aga muidu väga meeldiv; esineb palju, aga lõbus

27. Eduard Starobogatov – räpikunn :-); tore poiss, vahel võib olla väga tüütu ja lapsik, kuid kunstikätt on tal küll;

sõbralik, naljakas, heas mõttes veidi tola :); esineb liiga palju; räppar; joonistab hästi, hea huumorisoon; armastab olla tähelepanu keskpunktis, jutukas

28. Nikita Timošev – vahel ei saa ta jutust aru, kuid arukas ja tubli poiss, luulemelbeline; lahke ja sõbralik, edasipüüdlik, alati naeratav; teab kõike; aktiivne; sõbralik, asja-

lik, tubli õpilane; töötab alati tunnis kaasa; tark ja sümpaatne; seltskondlik; viisakas

29. Hendrika Öpik – tark, tubli ja püüdlik; klassi tublim; edasipüüdlik; tark; vaikne, tubli õpilane; äärmiselt kohusetundlik, armas, tundub vaikne, kuid kui tundma õppida, on väga lõbus tüdruk

*Ikka peab olema kindel,
et ilusaim lend on veel ees,
et säravaim sõnum on varjul
pisut ka enese sees,
et ehedaks ehmatav koidik
ja lõputuks lubav loojang
iga päev võivad tulla,
kuni on sõrmed veel soojad,
kuni veel ollakse kindel –
ta tuleb, see ilusaim lend,
ja kui langema peakski,
et puruks ei kuku end ...*

Tunnikontroll pani õpsid higistama

	KÜSIMUS	KATRI SILLA		DAGMAR SELJAMÄE		TRIINU LEHTOJA	
1.	Nimeta Viini klassikud. Õige vastus: Haydn, Mozart, Bach	Haydn, Bach, Mozart, Strauss noorem, Händel	0,5 p	Tean, et Strauss nende hulka ei kuulu	0 p	Mozart, Beethoven, Strauss	0,5 p
2.	Kui kaua võtab DNA kahekordistumine aega? Õige vastus: 8–9 tundi	-	0 p	Mõned tunnid?	0 p	Sekund äkki?	0 p
3.	Mis on Pythagorase teoreemi valem? Õige vastus: $a^2 + b^2 = c^2$	Kaatetite ruutude summa võrdub hüpotenuusi ruuduga $a^2 + b^2 = c^2$	1 p	$a^2 + b^2 = c^2$	1 p	Ausalt, mu matemaatika oli koolis „5“, aga sellest on nii palju aega möödas. Ainult kolmnurk tuleb silme ette, valem mitte ...	0 p
4.	Millal jõustus Eesti esimene põhiseadus? Õige vastus: Eesti esimene põhiseadus võeti vastu 15. juunil 1920, ent see jõustus 21. detsember 1920	1920	1 p	1920	1 p	Ehk 1918. aastal?	0 p
5.	Mis on Ohm'i seaduse valem? Õige vastus: $R = U/I$	-	0 p	(Valdkond on füüsika, aga täpselt ...)	0 p	See jääb küll mälusopist üles leidmata ...	0 p
6.	Millist liiki sõnad on saksa keeles lausetes alati suure algustähega? Õige vastus: nimisõnad	-	0 p	Nimisõnad	1 p	Nimisõnad	1 p
7.	Kust oli pärit Anton Hansen Tammsaare? Õige vastus: ta oli pärit Järvamaalt Albu vallast Põhja-Tammsaare talust	Järvamaalt	0,5 p	(Kõrvemaalt) Põhja-Tammsaare talust	0,5 p	Albu vallast	1 p
8.	Millal ehitati Vabaduse väljakule vabadussammas? Õige vastus: 2009	2009	1 p	2008? 2009?	0,5 p	2010	0 p
9.	Kus elavad pingviinid? Õige vastus: Antarktikas	Antarktikas (neid elab ka mujal)	1 p	Antarktikas	1 p	Antarktikas	1 p
10.	Mis vältesse kuuluvad ühesilbilised sõnad eesti keeles? Õige vastus: 3. vältesse	-	0 p	3. välde	1 p	Vähemalt üks teadmine une pealt – kolmandasse vältesse	1 p
			5 p		6 p		4,5 p

Muutumismäng Birgit Avistuga

..... **ENNE**

PÄRAST

Nimi	Birgit Avistu
Vanus	15
Klass	9.b
Hobid	Jalgrattasõit, lugemine
Lemmikained	Ajalugu, bioloogia
Miks just selline riietus?	Mugav on, tunnen end enesekindlalt
Kuidas suhtud kooli dressikeeldu?	Mind ei mõjuta, ei kanna dresse
Mille järgi oma riideid valid?	Mugavuse ja välimuse järgi
Mis kuulub su igapäevase riietuse juurde?	T-särk, pusa, teksad

Minu kogemus: vahetasin poole aasta pealt kooli

Steven Ester

Läksin pärast teist veerandit Järveotsa koolist üle kodule lähemale Tabasalu Ühisgümnaasiumisse.

Enne kui kooli vahetad, tuleb vanas koolis (TJG) asjad korda teha ehk kõik raamatukogust laenutatud raamatud ja õpikud tagastada, kirjutada avaldus lahkumiseks ja õpilaspilet tagasi anda. Uues koolis tuleb teha avaldus sinna astumiseks.

Õnneks läks kõik kiirelt ja lihtsalt. Tabasalu Ühisgümnaasium on kool, kus on 40 klassi-komplekti, üle 900 õpilase ja 80 õpetaja. Koolil on kaks hoonet: suuremate maja (kus on tavali-

selt 5.–12. klassid) ja algklasside maja. Suuremate maja on vanem maja, algklasside maja on uuem, mis ehitati paar aastat tagasi, kuna suurde majja ei mahtunud enam lapsed ära.

Kõik on omavahel sõbrad, kuid igas klassis on ka mõni laps, kes lihtsalt teistele ei meeldi. Õpetajad on toredad. Harjumist vajab koolikell, mis kõlab nagu tuletõrjealarm. Kui seda esimest korda kuulsin, siis ehmatasin, kuid kui nägin, et keegi ei liikunud, siis sain aru, et tegemist on koolikellaga. Kooli ja koolist koju viib koolibuss, mis peatub kooli ees.

Minul on koolivahetus poole aasta pealt läinud väga kergelt ja hästi. Uute klassikaaslaste ja õpetajate suhtumine on olnud toetav. Veidi raskusi tekitas see,

et õppematerjalid on natukene erinevad, aga sellega saab hakkama.

Tervitused vanadele klassikaaslastele!

Tallinna Järveotsa Gümnaasium on innukas heategija

Birgit Kukk

Nii nagu TJG on tuntud oma kõrge võõrkeelteoskuse, sporditulemuste ja loodusainete hea taseme poolest, on meie kool eesrindlik ka heategevuse vallas.

Meie kooli heategevuskoordinaator on huvijuht ja eesti keele õpetaja Triinu Lehtoja, kelle üleskutsel on saanud teoks paljud huvitavad projektid ja ettevõtmised.

„Märka ja aita!”

Eelmise aasta 18. detsembril toimunud jõululaadal koguti

142,40 eurot. Alates eelmisest aastast on jõululaat heategevuslik, see tähendab et iga osaleja annab viiendiku oma tulust heategevusprogrammi „Märka ja aita!”, mille eesmärgiks on aidata Tallinna munitsipaalharidusasutuste lapsi, kes erinevatel põhjustel vajavad materiaalset abi normaalseks osalemiseks õppetöös. „Märka ja aita!” programm loodi 2009. aastal jõulude eel Tallinna Alushariduse Juhtide Ühenduse, Tallinna Koolijuhtide Ühenduse ja Tallinna Haridusameti koostööl. Programmist toetatakse 2–10aastaseid laste-

aialapsi ja õpilasi, kes on kaotanud oma vanema või kes on mõnel muul põhjusel tõsisesse raskustesse sattunud. „Märka ja aita!” toetuseks tehtud annetuste kogusumma on tõusnud iga aastaga. Kui esimesel tegevusaastal (2010) oli see summa 8500 eurot (ehk 133 000 krooni), siis 2013. aasta jooksul annetasid nii eraisikud, haridusasutused kui ka äriettevõtted kokku juba 19 072 eurot. Suurim ühekordne annetus oli 750 eurot.

Toidupank

Meie kooli 2. korrusele kogutav plasttaara viiakse kasti täitumisel kogumispunkti ning saadud raha eest ostetakse Toidupangale söögikaupa. Selle

ettevõtmise eestvedajaks on meie huvijuht. Toidupank on asutatud 2010. aasta märtsis Eesti-Hollandi Heategevusfondi Päikeselill ja Swedbanki poolt. Toidupank loodi eesmärgil, et aidata ennekõike väikeste lastega ja/või paljulapselisi allpool toimetulekupiiri elavaid peresid. See tähendab seda, et kaubandusest ja tootmisest võetakse vastu peagi realiseerimistähtaja ületavad tooted, mis komplekteeritakse vabatahtlike abiga toidukastidesse ja jagatakse seejärel sotsiaalametitest saadud nimekirjade alusel laiali enim puudust kannatavatele inimestele ja peredele. Lühidalt öeldes viib Toidupank toidu sealt, kus on ülejääk, sinna, kus on sellest puudus. Toidupanga

tegevus aitab kaasa raiskamise vähenemisele ühiskonnas, kuna paljud toidukaubad, mis varasemalt on läinud hävitamisele, jõuavad nüüd sinna, kus neid reaalselt vajatakse. Toidupanga töö toetub vabatahtlikele, kes on abiks toidu kogumisel, ladustamisel, pakkimisel ja väljastamisel. Sellest vabatahtlike

projektist osa võtnud ka meie kooli eeskujulikud 12.a klassi õpilased.

Loomade Hoiupaik

Märkimisväärne on ka TJG 7.a klassi osalus heategevuses. 7.a klassi õpilased, kelle klassijuhatajaks on Triinu Lehtoja, võtsid jõulude ajal osa heate-

gevusprojektist. Traditsiooniks saanud kingipakkide loosi asemel tõi iga õpilane vastavalt võimalusele rahasumma, mis lõpuks kanti üle Loomade Hoiupaigale. Kokku kogunes 110 eurot.

Tänu heatahtlike õpilaste ja õpetajate pingutustele on Tal-

linna Järveotsa Gümnaasium ulatanud suure abikäe nendele, kes ei saa ise omal jõul hakka- ma ning vajavad toetust. Kiit- mist väärivad ka vabatahtlikud, kes omast ajast ja tahtmisest soovivad aidata abivajajaid. Olgu nad suureks eeskujuks kaasõpilastele!

Edukas esinemine Moe Mallel

Harles Jahnsen

Reede, 7. märtsi õhtul toimus Rocca al Mare keskuses järjekordne Haabersti linnaosa koolide vaheline Moe Malle, sel aastal oli ürituse nimeks „Kõrgemal kui 305 125 km” ning kollektsoonid olidki kosmosemaalised. Ka Järveotsa Gümnaasium oli seal esindatud – osalesid kõigi kolme güm-

naasiumiklassi kunstisuunad. Ja edukalt. Eripreemiate loomis- simisel võidutsesid kõik meie kooli esindajad: 10.a klassi kollektsoon „8 Dimensiooni” võitis kõige fantaasierikkama kollektsooni auhinna, 11.a klassi kollektsooni „Escape from Reality” modell Liisa Piiskop tunnustati kõige silmapaist-

vamaks modelliks. 12.a klassi kollektsoon „Constellation” võitis aga Grand Prix auhinna. Muuseas, sama klass võitis ka eelmise aasta Moe Malle kollektsooniga „Silver Lining”, praegune 11.a klass võitis siis kollektsooniga „Perfect Balance” fantaasierikkaima kollektsooni auhinna. Õnnitleme võitjaid ning nende juhendajat Sirje Märjamaad.

Südamenädal

Triinu Lehtoja

Aprilli kolmandal nädalal tähistas Järveotsa gümnaasium koos ülejäänud Eestimaaga südamenädalat. Kuna 2014. aasta on nimetatud liikumisaastaks, panime ka koolis palju rõhku liikumisele. Esimesel päeval toimusid liikumisvahetunnid, s.t kooliraadiost hõigati ette erinevaid harjutusi, mida tuli muusika saatel sooritada, tehes seda ükskõik millises asukohas koolimaja peal. Muu hulgas pidi tegema minuti jooksul kükke, kätekõverdusi ja sääretõste jooksu või siis lihtsalt kogu südamest tantsima. Õpilaste kõrval oli ka usinaid õpetajaid,

kes kõike koridoris kaasa tegid ja päev hiljem jalalihaste valulikkust kurtsid. Teisel päeval olid liikumisminutid aulas, kus abiturient Marilys suurt hulka õpilasi soojaks töötles. Kolmandal päeval oli avatud väike vitamiinikohvik, kust sai hankida tervislikke puuvilja-juurvilja ampse.

Läbi kogu nädala oli nii õpilastele kui õpetajatele antud täitmiseks liikumispäevik, kus sai lugeda olulisemat infot terve- na elamiseks ning panna kirja nädala kõik tegevused alates kõndimisest, jooksmisest, ujumisest ja kõiksugustes tren-

nides kaasalöömises. Nädala lõppedes tagastati ligi 40 päevikut ning kõikide tublide liikujate vahel läks loosi kümme karpi

maasikaid ja neli ananassi.

Nädalat võis pidada igati korraläinuks, sest rõõm liikumise- st jõudis kõikide teadvusse.

Jaapani õhtu

Reigo Mond

17. aprillil toimus meie koolis õpetaja Hiroyuki Sonobe eestvedamisel Jaapani õhtu. Õhtut aitasid läbi viia 12. klassi jaapani keele suuna õpilased.

Kahetunnise ürituse jooksul sai käia erinevates Jaapani-teemalistes töötubades. Neid oli kokku kolm: kalligraafia, origami ja suši valmistamine. Kalligraafia töötuba viis läbi õpetaja Hiroyuki Sonobe ise. Seal oli külaliste kasutada pintsel ning tindialus. Pärast tindi sisse kastmist tuli suure pintsliga maalida spetsiaalsele valgele paberile etteantud hieroglüüf ehk *kanji*. Erinevaid hieroglüüfe, mille maalimist sai proovida, oli kokku 6. Lisaks sellele andis Hiroyuki kõigile teada nende

nime jaapanipärase kirjutusviisi, et külalised saaksid siis selle tindiga oma kunstitööle lisada. Enne alustamist rääkis õpetaja Sonobe ka seda, et Jaapani ilukirjas on veel peale kindla pintslihoidmise viisi ka teatud reeglid, nagu näiteks tohib kasutada ainult paremat kätt või siis, kui sul midagi nihu läks, ei tohtinud halvasti maalitud jooni enam uuesti pintsliga üle tõmmata.

12. klassi õpilaste korraldatud origami töötoas said kõik oma kätt proovida Jaapani voltimiskunstis. Üks abiturient seisis auditooriumi ees ning näitas ja rääkis sammhaaval ette, milliseid volte oma paberile teha ning siis tegid külalised enda paberi peal järgi. Lisaks sellele käis teine kaheteistkümnendik ringi ning

aitas neid, kes olid midagi valesti teinud või maha jäänud. Töötoast lahkudes olid kõik volditud koera, kassi ning luige võrra rikkamad.

Aulas toimunud suši töötoas nägid külalised, kuidas üks päris sušikokk suši teeb. Nais-

kokk tegi erinevat tüüpi sušisid ning sealjuures rääkis pealtvaatajatele, miks ja kuidas ta midagi teeb.

Lisaks töötubadele oli ka võimalus kuulata kahte loengut, millest üks tutvustas kiirelt jaapani keelt, kultuuri ning toitu ja teine rääkis Jaapani keskkooli elust ühe eesti õpilase silmade läbi. 12. klassi poolt esitatud loengus räägiti kõigepealt jaapani keele ajaloost ning siis tehti grammatikast lühitutvustus. Edasi räägiti natukene kultuurist, nii palju, kui sellest rikkast ja eksootilisest kultuurist paari minutiga rääkida jõuab. Viimaks liiguti Jaapani toitumise juurde ja räägiti paarist kuulsamast roost. Teises loengus rääkis meie kooli endine gümnasist, kes pärast aastat õppimist läks hoopis Jaapani keskkooli, enda kogemustest võõrsil. Loeng kujunes pigem vestluseks, mis oli illustreeritud ka rohke pildimaterjaliga.

Need, kes tahtsid tõusva päikesega maa kohta rohkem teada saada, võisid kaasa haarata Jaapani Suursaatkonnast toodud Jaapani-teemalisi ajakirju, plakateid ja kalendreid.

Kevadball

Nataly-Helen Siikki

Sel aastal toimus pika traditsiooniga kevadball, mis sel aastal kandis pealkirja „Glamuur ja klassika“, 30. aprillil Estonia Talveaias. Balli aitas korraldada 11. klass, osalesid 9.–12. klassi õpilased.

Balli õhtujuhtideks olid meie kooli vilistlane Elina Kersa ja TJG-s kunagine õpilane Margus Illi-Ililik. Üllatusesinejatena astusid üles saate „Klassikatähed“ staarid Johan Randvere ja Rene Laur, esinesid ka Kalevi tantsutüdrukud.

Tiheda eeskavaga õhtu lõpuks valiti ballikuningas ja -kuninganna, kelleks said Paul Sokk ja Annika Antsmann. Nad olid aktiivsed tantsijad ja pidevalt tantsupõrandal. Välja anti

ka tiitel balliprints, kelleks sai Silver Valdvee 9.a klassist, sest tema oli ainuke põhikooli õpilane, kes kutsus paljusid õpetajaid ja õpilasi tantsima.

Ballil anti välja ka tunnustused õpetajatele. Aasta parimaks töötajaks valiti Triinu Lehtoja, aasta parima uue kolleegi tiitli sai Ann Aruvee.

Kuulusin ise balli korraldamise tiimi ja võin öelda, et see oli väga huvitav kogemus. Vaja oli leida ja broneerida saal, teha suupisted (toidu tegid seitse 11. klassi õpilast), tellida tort ja joogid, mõelda läbi eeskava, müüa pileteid, reklaamida üritust jne. Kokkuvõttes oli väga kena õhtu, mida loodetavasti kõik nautisid.

Ballikuningas ja -kuninganna

Keeltepäev Järveotsa moodi!

Alice Gorobets

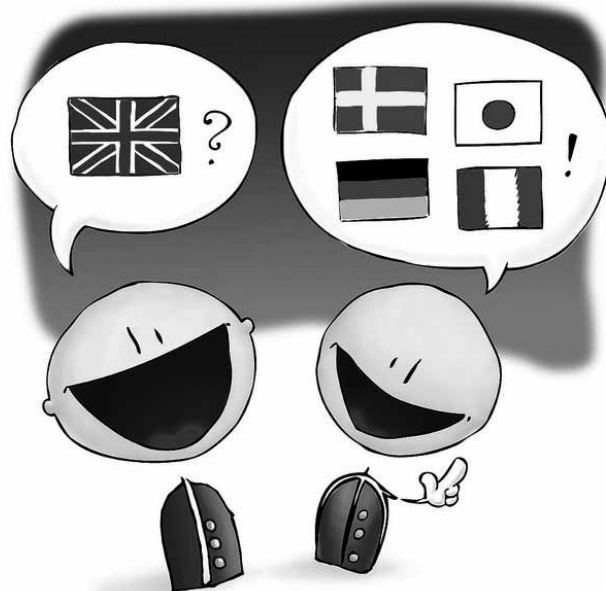
11. aprillil toimus Järveotsas lõbus võõrkeeltepäev. „Keeltetunnid“ toimusid 2., 4. ja 5. tunni ajal, mil õpilased said ajude ragistamise asemel kuulata aulas vene-, inglise-, jaapani- ja saksakeelseid laule, luuletusi ja muudki.

Õpilaste endi sõnul olid kõige meeldejäävamad Alla Pugatšova ja Celine Dion'i laulude karaoked, lõbus õpilaste endi tehtud video „99 õhupalli“ ja 7.b esitus „Happy“.

Hiljem viis meie kooli õpetaja Terje Treimann läbi kaasaharava viktoriini „OUR CAPITAL TALLINN“.

Üritust juhtisid meie kooli abiturientid Grete Regina Severt ja Eduard Starabogotov, kes said oma ülesandega väga hästi hakkama.

Kõik osalejad said uhke diplomi ning rohkelt kiita oma juhendajatelt.

Mari-Liis Siimon tegeleb iluvõimlemisega

Emily Ridal

Kust tuli sul tahtmine hakata iluvõimlejaks?

Minu vanem õde tegeles iluvõimlemisega ja tema järgi panid vanemad ka mind sellesse trenni. Tegelikult ei tahtnud ma seal alguses absoluutselt käia, kuid mida vanemaks ma sain, seda rohkem hakkas see mulle meeldima, sest head tulemused võistlustel motiveerisid.

Kui kaua oled iluvõimlemisega tegeleenud?

12 aastat.

Kui vanalt peaks iluvõimlemisega alustama, et oleks võimalus olla professionaali tasemel?

Üldjuhul alustatakse 3–5aastaselt, kuid on ka erandjuhtumeid. Näiteks kahekordne olümpia-võitja Evgenia Kanaeva alustas alles kuueaastaselt.

Milline spordiala on iluvõimlemisega kõige sarnasem?

Minu arvates on iluvõimlemine sarnane iluuisutamisega, sest mõlema spordiala puhul tuleb esitada muusika saatel kava, mis koosneb elementidest ning tantsulisest osast.

Kui tihti sa trennis käid?

Treeningkoormus sõltub suuresti treenerist, kelle käe all treenitakse, ning sportlase enda tasemest. Mina treenisin kuus korda nädalas – iga päev neli tundi. Kuid näiteks Venemaa olümpiakoondises teevad

võimlejad trenni lausa kaheksa tundi päevas.

Mis sulle kõige rohkem iluvõimlemise juures meeldib?

Kõige põnevamaks osaks iluvõimlemise juures osutasid võistlused välismaal. Tänu erinevatele rahvusvahelistele võistlustele olen saanud läbi rännata pea terve Euroopa, külastanud erinevaid Aasia riike ning Ameerikat. Ka spordilaagrid on olnud kogemus omaette, sest seal saab täielikult pühenduda treeningutele ning igapäeva mured ei sega keskendumist.

Kas iluvõimlemine on kallis spordiala?

Kõige kallimad on selle spordiala juures võimlemisvahendid ning võistluskostüümid. Üks võistluskostüüm maksab ligi 300–500 eurot, võimlejal on kostüüme 3–4 ning iga paari aasta tagant õmmeldakse või ostetakse uued.

Kas sinu kui iluvõimleja

jaoks on tähtsam kool või võimlemine?

Tiip tasemel iluvõimlejana oli minu jaoks kindlasti olulisem võimlemine. Üritasin sellele pühenduda täielikult, kuid samas hoidsin alati ka kooliasjad korras ning õppisin väga headele hinnetele.

Milliseid vahendeid iluvõimlemises kasutatakse?

Iluvõimlemises kasutatakse viite erinevat vahendit: hüpit, rõngas, pall, kurikad, lint. Vahendid lisavad sellele spordialale kindlasti raskust, kuid samas teevad need võimlemise hästi põnevaks ja mitmekesiseks.

Kas sul on mingi soovitus noortele, kes tahaks hakata tegelema sellise spordialaga?

Ma soovitsin noortel olla kannatlik, sest heade tulemuste nimel tuleb kõvasti vaeva näha. Iluvõimlemine pole just kõige kergemate spordialade killast ning sellel alal tippu jõudmine nõuab äärmiselt palju sihikindlust.

Raamatusoovitused

Keyt Vainola, Margit Lepik

Markus Zusak „Raamatuvaras” (Draakon & Kuu, 2009)

1939. aasta Natsi-Saksamaa. Riik hoiab hinge kinni. Surmal pole veel kunagi nii palju tegemist olnud. Liesel Meminger, üheksa-aastane tüdruk, asub elama kasupere juurde Müncheni lähistel. Tema vane-mad on saadetud koonduslaagrisse. See on lugu Lieselist ja elanikest tema tänavas ja tüdruku kõige suuremast varandusest – tema raamatutest. Esimeseks varguseks on „Hauakaevaja käsiraamat”. Tänu akordionistist kasuisale õpib Liesel lugema. Ta jagab oma raamatuid naabritega pommirünnakute ajal ja juudi mehega, kes end tüdruku maja keldris peidab. See on lugu sõnade võimest inimhinge toita ja päästa. Loo jutustajaks on Surm.

Stephen Chbosky „Müürililleks olemise iseärasused” (Hea Lugu, 2012)

Noorteromaani peategelane Charlie on tõeline müürilill – ta ei paista oma kaaslaste seast millegagi silma, ent paneb asju tähele, oskab hoida saladusi ning mõistab. Keskkooli esimese aasta kaose keskel sõbruneb Charlie aga Sami, Patricku ja Bradiga, kes avavad noormehele hoopis uue maailma. Stephen Chbosky romaan koosneb 15-aastase Charlie kirjadest raamatu lõpuni tundmatuks jäävale sõbrale. Ta jutustab avameelselt oma hirmudest, muredest ja saladustest: parima sõbra enesetapust, lemmiktädi surmast, ebaharilikust suhtest perekonnaga, rahutuks tegevast armumisest ning esimestest kokkupuudetest alkoholi ja narkootikumidega.

Sims 3 jäljendab elu

Birgit Avistu

Sims 3 on elu simuleeriv mäng, kus sa kontrollid tegelasi, keda nimetatakse simsideks.

Nad on nagu inimesed, aga räägivad välja mõeldud keeles ning nende pea kohal ripub roheline kristall, mis näitab nende

tuju või kas selle simsi vajadused on täidetud. Mängu alguses saad sa valida maja, kuhu soovid oma simsid asutada, või ostad ala, kuhu soovid maja ehitada. Valides elamiskoha, saad sa oma simse ise luua: va-

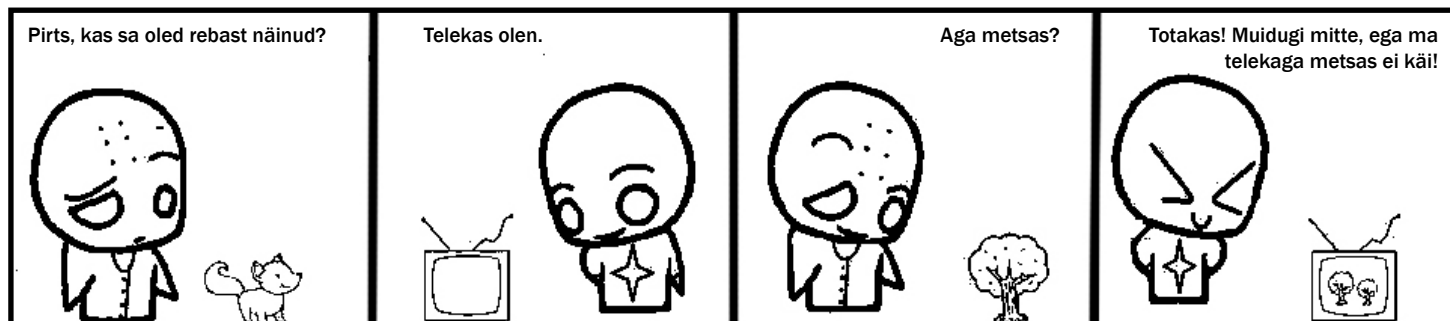
lida nende iseloomu, välimust, riietust ja sugu. Asutades oma simsidi pere majja elama, pead sa täitma nende igapäevaseid vajadusi (nälk, janu, hügieen, uni jne). Saad ka simse süüa tegema panna või telefoni teel

koju toidu tellida. Vajaduste täitmiseks saad sa jagada käske hiire vajutusega.

Mängu väljatöötajaks on Maxis ning avaldajaks EA ehk Electronic Arts.

Koomiks

Alari Eller

Lapsesuu ei valeta ...

Kust lapsed tulevad?

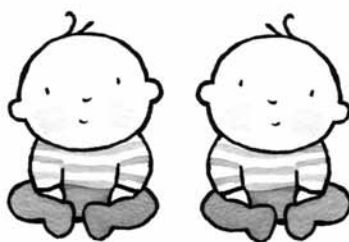
Eeva (7) – Kodust.

Laura (10) – Kõhust.

Emili (9) – Ema kõhust, ma arvan.

Anna-Maria (7) – Ma arvan, et kas kodust või siis ema kõhust.

Stella (8) – Lapsed tulevad kindlalt kõhust.

Mida õpetajad suvel teevad?

Eeva (7) – Puhkavad ja no nad käivad oma lastega jalutamas.

Laura (10) – Õpetajad lähevad puhkusele.

Emili (9) – Nad teevad tööd ja hindelisi töid.

Anna-Maria (7) – Puhkavad. Jalutavad oma lastega.

Dinara (7) – Puhkavad ja mängivad.

Stella (8) – Õpetajad puhkavad, lähevad reisile ka vahepeal. Mängivad lastega.

Heike (7) – Puhkavad. Veel nad käivad reisil Itaalias ja siis seal päevitavad.

Andra (7) – Käivad reisil Prantsusmaal.

Emma-Liis (8) – Nad võivad ju ikka tööd teha, näiteks koristada.

Kerttu (7) – Lihtsalt käivad poodides või jalutamas.

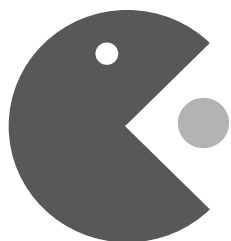
Merill (7) – Ma arvan, et käivad jalutamas.

Merili (7) – Teevad aiatöösid. Veel puhkavad.

Kevadised toidud

Rain-Julius Plangi

KOKANDUSRUBRIIGIS
SOOVITAB RAIN TEILE
LIHTSAID JA MAITSAID
RETSEPTE!

Purukook

Purukoogi tegemiseks on vaja:

300 g jahu
200 g margariini
200 g suhkrut
2 g küpsetuspulbrit
750 g keedist

Valmistamine:

Haki kõik taigna koostisained omavahel sõmeraks puruks. Jaga saadud mass kolmeks. Vala 2/3 segust paberiga vooderdatud kõrgete servadega koogivormi põhjale. Kata pealt keedisega. Kalla peale ülejäänud puru. Küpseta 180–200-kraadises ahjus 30–35 minutit. Lase hanguda ja lõika tükkideks.

Lasanje

Lasanje tegemiseks on vaja:

250 g lasanjeplaat
3 dl riivjuustu pealepuistamiseks

Kaste:

250 g hakkliha
2 sibulat
1 purk purustatud tomateid (450 g)
2 küüslauguküünt
1–2 dl puljongit (vajadusel)

Valge kaste:

2 sl jahu
100 g võid
5 dl piima
2 dl riivitud juustu
soola, pipart, muskaati, punet

nämm...

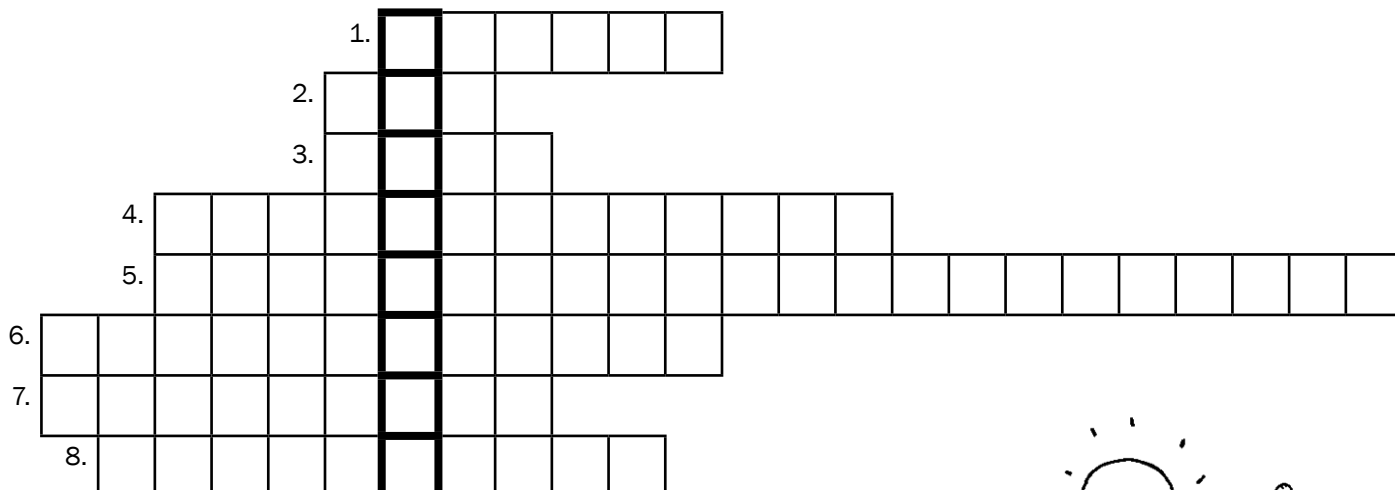

Valmistamine:

Pruunista hakkliha, lisa sibul, küüslauk, tomatipasta ja vajadusel puljong. Hauta 5–7 minutit.

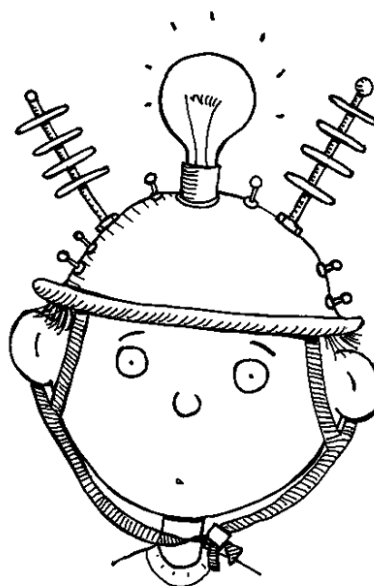
Sulata väiksemas potis või, lisa jahu ja sega hästi vispliga läbi. Lisa kuum piim ja sega pidevalt, kuni kaste pakseneb. Võta nõu tulelt ja lisa riivjuust. Maitsesta soola ja muskaatpähkliga.

Pane õliga määratud ahjuvormi kihiti lasanjeplaat ja kastet. Kalla üle valge kastmega. Küpsetatakse 175 °C juures 45–50 minutit. 10 minutit enne lasanje valmimist raputa roog üle riivjuustuuga ja küpseta kuldpruuniks.

1. Iluvõimlemise vahend.
2. Asi, millest peatoimetaja sõnul tunneme sageli puudust.
3. Üks Viini klassikuist.
4. Asi, mis ehitati 2009. aastal Vabaduse väljakule.
5. Kool, kuhu läks poole aasta pealt Steven Ester.
6. Markus Zusaki raamat.
7. Festival, kuhu läheb Mari-Liis Oja suvel.
8. Organisatsioon, kuhu astus Chris-Evelin Luik.

NB! Kolm esimest, kes saadavad õige vastuse aadressile raamatukogu@jarveotsa.ee, saavad järgmise ajalehenumbri tasuta!

SUDOKU

Sudokul on vaid üks reegel: tühjad kohad tabelis tuleb täita numbritega 1..9 nii, et üheski reas ega veerus ega ka üheski rasvase joonega piiratud 9 ruudukese suuruses tükis ei oleks korduvaid numbreid.

	8		3				1	
3			5					9
				9		2		
1	6			8				
		4	2		3	9		
				5			2	6
		9		7				
7					4			2
	5				1		3	

	6				5	7		2
		4		9	6		1	
8	7	1	3		2			
5				7	1	3		
	3			5			7	
		7	8	2				5
			5		9	6	8	7
	8		2	6		1		
7		6	4				2	

JÄRGMISES NUMBRIS:

- Persoonilugu õpetaja Vootele Hanseniga
- Intervjuu teise kooli õpetajaks läinud Mare Kaljustega
- Lapsepõlvest jutustab Triinu Lehtoja
- Kus õpetajad reisimas käivad?
- Üritustest meie koolis
- Järjejutu 3. osa
- Muutumismäng jätkub